

Sygn. akt **III K 301/16**

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Sylwia Rehlis

Protokolant sekr.sądowy Gabriela Górecka

przy udziale Prokuratora: Anny Drzazgi

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2016 roku i 6 września 2016 r.

sprawy **M. B. (B.) s. R. i E., ur. (...) w S.**

SKAZANEGO NASTĘPUJĄCYMI PRAWOMOCNYMI WYROKAMI:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotowie z dnia 5 czerwca 2008 roku w sprawie o sygn. akt II K 395/08 za czyn z art. 157 § 2 kk popełniony w dniu 17 lutego 2008 roku na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki wynosi 15,00 (piętnaście) złotych;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 22 października 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 1/09 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 1 maja 2008 roku na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, za czyny z art. 193 kk popełnione w ciągu przestępstw w okresie pomiędzy 18 kwietnia 2008 roku a 25 kwietnia 2008 roku i w nocy z 26 kwietnia 2008 roku na 27 kwietnia 2008 roku na jedną karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele publiczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie, za czyny z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w ciągu przestępstw w nocy z 27 kwietnia 2008 roku na 28 kwietnia 2008 roku i w nocy z 28 kwietnia 2008 roku na 29 kwietnia 2008 roku, i w dniu 28 kwietnia 2008 roku, i w nocy z 30 kwietnia 2008 roku na 1 maja 2008 roku i w okresie od 16 lutego 2008 roku do 26 lutego 2008 roku na jedną karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 4 lutego 2008 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w dniu 6 – 7 grudnia 2008 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt popełniony w okresie 16 lutego 2008 roku do 26 lutego 2008 roku na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

III. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu z dnia 25 marca 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 623/08 za czyn z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 1 marca 2008 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 (pięciu) lat, której wykonanie następnie zarządzono, i karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki to kwotę 10,00 (dziesięciu) złotych,

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 marca 2011 roku w sprawie o sygn. akt III K 7/11 za czyn z art. 279 § 1 kk, art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w nocy z 12 na 13 października 2010 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyny z art. 278 § 1 kk popełnione w ciągu przestępstw w nocy z 12 na 13 października 2010 roku, w nocy z 14 na 15 października 2010 roku, w nocy z 15 na 16 października 2010 roku i w nocy z 15 na 16 października 2010 roku na jedną karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i za czyn z art. 224

§ 2 kk popełniony w dniu 27 października 2010 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 15 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 85/11 za czyn z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk i art. 276 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w nocy 27 lipca 2010 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 270 § 1 kk popełniony w lipcu 2010 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 2 sierpnia 2010 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 4 (czterech) lat;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mikołowie z dnia 2 czerwca 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 64/11 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 21 października 2010 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 28 października 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 13 października 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 719/11 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 21 listopada 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 i 5 kk, art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk popełniony w nocy z 23 na 24 listopada 2010 roku na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w nocy z 19 na 20 listopada 2010 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

VIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 20 kwietnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 1152/11 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 24/25 czerwca 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 18 października 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w dniu 18 października 2010 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 18/19 października 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 275 § 1 kk popełniony w dniu 26 listopada 2010 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 276 kk popełniony w okresie od bliżej nieustalonej daty do 26 listopada 2010 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 10 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt 1025/11 za czyny z art. 291 § 1 kk popełniony w okresie pomiędzy 2 a 9 listopada 2010 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

W PRZEDMIOCIE WYDANIA WYROKU ŁĄCZNEGO

1. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 i § 2 kk w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r., poz. 396) w miejsce orzeczonych wobec skazanego **M. B. (B.)** wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotowie z dnia 5 czerwca 2008 roku w sprawie o sygn. akt II K 395/08 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu z dnia 25 marca 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 623/08 kar grzywny wymierza mu **karę łączną grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 15,00 (piętnastu) złotych;**

2. na podstawie art. 91 § 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk i art. 87 kk w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r., poz. 396) w miejsce orzeczonych wobec skazanego **M. B. (B.)** wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 22 października 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 1/09 i wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu z dnia 25 marca 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 623/08 kar pozbawienia wolności i kar ograniczenia wolności wymierza mu **karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;**

3. na mocy art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 89 § 1a kk w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r., poz. 396) w miejsce orzeczonych wobec skazanego **M. B. (B.)** wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 marca 2011 roku w sprawie o sygn. akt III K 7/11, wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 15 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 85/11, wyrokiem Sądu Rejonowego w Mikołowie z dnia 2 czerwca 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 64/11, wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 13 października 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 719/11, wyrokiem Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 20 kwietnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 1152/11 kar jednostkowych pozbawienia wolności: za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 24/25 czerwca 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 18 października 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w dniu 18 października 2010 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 18/19 października 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 275 § 1 kk popełniony w dniu 26 listopada 2010 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 276 kk popełniony w okresie od bliżej nieustalonej daty do 26 listopada 2010 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 10 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt 1025/11 wymierza mu **karę łączną 6 (sześciu) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;**

4. ustala, iż pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;

5. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 2 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 2 maja 2008 roku do dnia 1 grudnia 2008 roku, od dnia 8 grudnia 2008 do dnia 31 lipca 2009 roku i od dnia 26 listopada 2010 roku do dnia 4 września 2013 roku, od dnia 1 marca 2008 roku do dnia 20 marca 2008 roku oraz od dnia 3 marca 2010 roku do dnia 25 marca 2010 roku;

6. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 3 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 4 września 2013 roku do dnia 4 września 2015 roku, od dnia 4 września 2015 roku do dnia 2 marca 2016 roku, od dnia 2 marca 2016 roku do dnia 14 września 2016 roku;

7. na mocy art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii adw. T. S. kwotę 264,00 (dwustu sześćdziesięciu czterech) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu świadczonej na rzecz skazanego i kwotę 60,72 (sześćdziesięciu złotych siedemdziesięciu dwóch groszy) złotych stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności;

8. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sędzia

Sygn. akt III K 301/16

UZASADNIENIE

wyroku łącznego z dnia 14 września 2016 roku

M. B. został skazany następującymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotowie z dnia 5 czerwca 2008 roku w sprawie o sygn. akt II K 395/08 za czyn z art. 157 § 2 kk popełniony w dniu 17 lutego 2008 roku na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki wynosi 15,00 (piętnaście) złotych;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 22 października 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 1/09 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 1 maja 2008 roku na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, za czyny z art. 193 kk popełnione w ciągu przestępstw w okresie

pomiędzy 18 kwietnia 2008 roku a 25 kwietnia 2008 roku i w nocy z 26 kwietnia 2008 roku na 27 kwietnia 2008 roku na jedną karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele publiczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie, za czyny z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w ciągu przestępstw w nocy z 27 kwietnia 2008 roku na 28 kwietnia 2008 roku i w nocy z 28 kwietnia 2008 roku na 29 kwietnia 2008 roku, i w dniu 28 kwietnia 2008 roku, i w nocy z 30 kwietnia 2008 roku na 1 maja 2008 roku i w okresie od 16 lutego 2008 roku do 26 lutego 2008 roku na jedną karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 4 lutego 2008 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w dniu 6 – 7 grudnia 2008 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt popełniony w okresie 16 lutego 2008 roku do 26 lutego 2008 roku na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

3. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu z dnia 25 marca 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 623/08 za czyn z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 1 marca 2008 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 (pięciu) lat, której wykonanie następnie zarządzono, i karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki to kwotę 10,00 (dziesięciu) złotych,

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 marca 2011 roku w sprawie o sygn. akt III K 7/11 za czyn z art. 279 § 1 kk, art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w nocy z 12 na 13 października 2010 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyny z art. 278 § 1 kk popełnione w ciągu przestępstw w nocy z 12 na 13 października 2010 roku, w nocy z 14 na 15 października 2010 roku, w nocy z 15 na 16 października 2010 roku i w nocy z 15 na 16 października 2010 roku na jedną karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i za czyn z art. 224 § 2 kk popełniony w dniu 27 października 2010 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 15 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 85/11 za czyn z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk i art. 276 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w nocy 27 lipca 2010 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 270 § 1 kk popełniony w lipcu 2010 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 2 sierpnia 2010 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 4 (czterech) lat;

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mikołowie z dnia 2 czerwca 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 64/11 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 21 października 2010 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 28 października 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 13 października 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 719/11 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 21 listopada 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 i 5 kk, art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk popełniony w nocy z 23 na 24 listopada 2010 roku na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w nocy z 19 na 20 listopada 2010 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 20 kwietnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 1152/11 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 24/25 czerwca 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 18 października 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w dniu 18 października 2010 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 18/19 października 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 275 § 1 kk popełniony w dniu 26 listopada 2010 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia

wolności, za czyn z art. 276 kk popełniony w okresie od bliżej nieustalonej daty do 26 listopada 2010 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 10 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt 1025/11 za czyny z art. 291 § 1 kk popełniony w okresie pomiędzy 2 a 9 listopada 2010 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

W dniu 20 maja 2014 roku wpłynął do Sądu Rejonowego w Rybniku wniosek M. B. o wydanie wobec niego wyroku łącznego w oparciu o zasadę pełnej absorpcji. W sprawie o wydanie wyroku łącznego dwukrotnie uchylono wyrok i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania (apelacja obrońcy na korzyść oskarżonego).

Jak wynika z opinii o skazanym, zachowanie M. K. podczas odbywania kary w zakładzie karnym oceniono **jako zmienne**. W trakcie bowiem odbywania kary pozbawienia wolności był on 25-krotnie nagradzany regulaminowo, ale i też 30-krotnie karany dyscyplinarnie. Początkowo zachowanie skazanego było naganne, nie przestrzegał on ustalonego porządku wewnętrznego, sprawiał duże problemy wychowawcze. W okresie od 07.11.2011 roku do 10.02.2012 roku skazany posiadał założoną kartę zagrożonego samobójstwem z uwagi na uprzednią próbę samobójczą oraz postawy autoagresywne i pocięcia. Zdaniem opinującego zachowanie skazanego w ostatnim półroczu uległo znacznej poprawie i stabilizacji. Aktualnie w gronie osadzonych unika sytuacji konfliktowych, wobec położonych pozostaje zdyscyplinowany i regulaminowy. Jest zatrudniony nieodpłatnie w przywieziennym przedsiębiorstwie (...). W trakcie pobytu w warunkach więziennych odbył także leczenie w Oddziale Terapeutycznym dla skazanych uzależnionych od środków odurzających i substancji psychotropowych. Ukończył także program podstawowej psychoterapii uzależnienia w formie programu standardowego wydłużonego o dwa miesiące. Brał również udział w programie korekcyjno-edukacyjnym dla skazanych wykazujących skłonności do zachowań agresywnych według modułu ART (...). Aktualnie jest uczniem Liceum Ogólnokształcącego przy (...)i uzyskuje wysokie oceny w nauczaniu. W opinii wskazano, iż skazany prezentuje krytyczny stosunek względem popełnionych przestępstw.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 569 § 1 kpk sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 kk.

Na wstępie należy zauważyć, że stosownie do treści art. 19 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z dnia 20 marca 2015 roku, poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (...), a zatem przed dniem 1 lipca 2015 roku. Powyższe obliguje zatem Sąd do stosowania przepisów dotyczących wyroku łącznego w poprzednim brzmieniu.

Zgodnie zatem z treścią art. 85 kk, w brzmieniu przed nowelizacją ustawy, sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi zatem wówczas, gdy sprawca przed datą pierwszego wyroku skazującego popełnił co najmniej dwa przestępstwa, ale z różnego rodzaju przyczyn, nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodzi to zatem konieczność takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa w wyroku łącznym, jakie miałyby miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym.

Jednocześnie odnośnie rozumienia wskazanego w art. 85 kk zwrotu „zanim zapadł pierwszy wyrok skazujący”, Sąd w pełni podziela wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. (I KZP 36/04) pogląd, iż zawarty w art. 85 kk zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosić należy do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw, a nie do pierwszego wyroku stwarzającego możliwość orzeczenia kary łącznej, który dawałby podstawę do przyjęcia konfiguracji najkorzystniejszej dla skazanego. Nadto w przypadku wystąpienia więcej niż jednego zbiegu realnego przestępstw, przy założeniu spełnienia warunków wskazanych w art. 85 kk, przy kolejnych zbiegach przestępstw

obejmujących kolejną grupę przestępstw, wyjściowym punktem odniesienia przy konfiguracji kolejnych zbiegów realnych przestępstw będzie zawsze pozostawał chronologicznie „pierwszy” wyrok, który przerwał poprzedni zbieg.

Nie ma przy tym podstaw do twierdzenia, że wyrok łączny powinien zawsze powodować poprawę sytuacji skazanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2007 roku, sygnatura akt V KK 4/07, publikowany Prok. i Pr. - wkł. 2007/6/8), ponadto, żaden przepis postępowania karnego nie nakazuje sądowi stosowania zasady absorpcji przy wydaniu wyroku łącznego, wprost przeciwnie - odsyła do przepisów dotyczących wymierzania kary łącznej, które określają, że karę łączną wymierza się w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając przy karze pozbawienia wolności 15 lat (art. 86 § 1 kk) z wyjątkami określonymi w art. 88 kk (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2006 roku, sygnatura akt III KK 63/06, publikowany OSNwSK 2006/1/2117).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd ustalił, że chronologicznie pierwszym wyrokiem wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego w Złotowie z **dnia 5 czerwca 2008 roku** w sprawie o sygn. akt II K 395/08. Wyrok ten, zgodnie z treścią art. 85 kk, jest pierwszym chronologicznie wyrokiem tworzącym ciąg wyroków nadających się do połączenia w zakresie **kary grzywny**, bowiem przed datą jego wydania skazany popełnił czyn, za które został skazany innym wyrokiem, a to wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu z dnia 25 marca 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 623/08. Wyrokami tymi wymierzono M. B. kary grzywny: odpowiednio karę 50 stawek dziennych grzywny przyjmując, iż wartość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 15,00 złotych oraz 30 stawek dziennych grzywny przyjmując, iż wartość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 10,00 złotych. Granice kary łącznej obowiązujące przy wydaniu kary łącznej określa art. 86 § 1 i 2 kk, co oznacza, iż kara łączna grzywny wymierzona skazanemu mogła być orzeczona w granicach od 50 stawek dziennych (najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa) do 80 stawek dziennych (suma wszystkich kar jednostkowych), przy tym wysokość jednej stawki dziennej grzywny nie mogła przekroczyć kwoty 15 złotych (najwyższa ustalona poprzednio). Biorąc pod uwagę relacje zachodzące pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, Sąd wymierzył skazanemu karę łączną grzywny w wysokości **60 stawek dziennych** tj. z zastosowaniem zasady asperacji, ustalając równocześnie wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę **15,00 złotych**. Wymierzając karę łączną we wskazanych wyżej wysokościach, Sąd wziął pod uwagę fakt, iż przestępstwa te godziły w te same dobra chronione prawem oraz to, że czynów tych skazany dokonał w stosunkowo krótkim odstępie czasu, jednak na szkodę różnych pokrzywdzonych. W zakresie wysokości stawek dziennych kary łącznej grzywny Sąd wziął pod uwagę treść art. 86 § 2 kk oraz możliwości zarobkowania skazanego. Jednocześnie przy orzekaniu kary łącznej grzywny Sąd miał na uwadze zakaz reformationis in peius (art. 443 kpk) wynikający z wniesienia apelacji na korzyść skazanego.

Kolejnym zaś chronologicznie wyrokiem po pierwszym ciągu jest wyrok Sądu Rejonowego w Szczecinku z **dnia 22 października 2009 roku** w sprawie o sygn. akt II K 1/09. Ten wyrok jest pierwszym chronologicznie wyrokiem tworzącym drugi ciąg wyroków nadających się do połączenia, bowiem przed datą jego wydania skazany popełnił czyn (tj. 01.03.2018 roku) za który został skazany kolejnym wyrokiem, a to Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu z dnia 25 marca 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 623/08. Skazanemu wymierzono w/w wyrokami odpowiednio kary jednostkowe: pierwszym wyrokiem karę 3 lat pozbawienia wolności, 4 miesięcy ograniczenia wolności, 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, 1 roku pozbawienia wolności, 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 2 miesięcy pozbawienia wolności, a kolejnym wyrokiem karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, którą to karę zarządzono do wykonania. Granice wymiaru kary łącznej obowiązujące przy wymiarze kary łącznej określa art. 86 § 1 kk, co oznacza, iż kara łączna wymierzona skazanemu mogła być orzeczona w granicach od 3 lat pozbawienia wolności (najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa) do 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych, przy zastosowaniu przelicznika z art. 87 kk).

Sąd, po szczegółowej analizie relacji zachodzących pomiędzy poszczególnymi skazaniami, doszedł do wniosku, iż brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej grzywny w oparciu o zasadę pełnej absorpcji przede wszystkim z uwagi na fakt, iż przestępstwa te zostały popełnione na szkodę różnych podmiotów, choć w bliskiej odległości czasowej i są to przestępstwa tożsame rodzajowo. W ocenie Sądu całkowitą

absorpcję można zastosować wówczas, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo gdy orzeczone za niektóre z czynów kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś inne szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (podobny pogląd w wyroku SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 r., II AKA 339/03).

Sąd w pełni podziela przy tym stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach wyrażone w wyroku z dnia 20 maja 2008 r. (sygn. II AKA 129/08), zgodnie z którym wymierzając karę łączną stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości wyrażone przez związek przedmiotowo - podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popęlnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłyby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłyby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Sąd uznał, że w niniejszej sprawie nie zachodzi przy tym konieczność orzeczenia kary łącznej z zastosowaniem zasady kumulacji kar orzeczonych za poszczególne wyżej wskazane przestępstwa, albowiem stanowiłyby to dla skazanego nadmierną dolegliwość, a ponadto przekraczałyby to potrzeby resocjalizacyjne.

W ocenie Sądu kara łączna w wymiarze **5 lat pozbawienia wolności** jest karą, która zostałaby skazanemu wymierzona, gdyby sprawy były przedmiotem jednego postępowania. Oczywiście przy orzekaniu wysokości kary Sąd miał na uwadze zakaz reformationis in peius (art. 443 kpk) wynikający z wniesienia apelacji na korzyść skazanego i poprzednio orzeczony wymiar kary pozbawienia wolności.

Kolejnym zaś chronologicznie wyrokiem po drugim ciągu jest wyrok Sądu Rejonowego w Rybniku z **dnia 16 marca 2011 roku** w sprawie o sygn. akt III K 7/11. Ten wyrok jest pierwszym chronologicznie wyrokiem tworzącym trzeci ciąg wyroków nadających się do połączenia, bowiem przed datą jego wydania skazany popełnił czyny, za które został skazany kolejnymi wyrokami, a to Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 15 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 85/11, Sądu Rejonowego w Mikołowie z dnia 2 czerwca 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 64/11, Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 13 października 2011 roku o sygn. akt II K 719/11, Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 20 kwietnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 1152/11 (tu w zakresie kar jednostkowych pozbawienia wolności: za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 24/25 czerwca 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 18 października 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w dniu 18 października 2010 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 18/19 października 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 275 § 1 kk popełniony w dniu 26 listopada 2010 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 276 kk popełniony w okresie od bliżej nieustalonej daty do 26 listopada 2010 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, bowiem pierwszy z czynów podlegał kontrawencjonalizacji i został zamieniony na 30 dni aresztu) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 10 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt 1025/11.

Skazanemu wymierzono w/w wyrokami odpowiednio kary pozbawienia wolności wolności, a zatem kary tego samego rodzaju. Granice wymiaru kary łącznej obowiązujące przy wymiarze kary łącznej określa art. 86 § 1 kk, co oznacza, iż kara łączna wymierzona skazanemu mogła być orzeczona w granicach od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa) do 15 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych).

Sąd uwzględnił fakt, iż czyny popełnione za przestępstwa podlegające łączeniu z wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 15 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 85/11, a których kara pozostawała warunkowo zawieszona na okresy próby, zostały popełnione po dniu wejścia w życie przepisu **art. 89 § 1a kk, a zatem po dniu 8 czerwca 2010 roku** (bo popełnione w lipcu i sierpniu 2010 roku). To pozwoliło Sądowi na połączenie kar bezwzględnych z karami z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Istniejąca bowiem po wprowadzeniu art. 89 § 1a kk możliwość orzeczenia w wyroku łącznym bezwzględnej kary pozbawienia wolności, w przypadku łączenia kar jednostkowych pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, jak również w

następstwie połączenia jednostkowych kar bezwzględnych pozbawienia wolności, z karami, których wykonanie zostało warunkowo zawieszona - jest oczywiście mniej korzystna dla skazanego w stosunku do poprzednio obowiązującego stanu prawnego.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że skazany nie zasługiwał na dobrodziejstwo w postaci kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd kierował się przekonaniem, że w niniejszej sprawie brak było jakichkolwiek okoliczności pozwalających na orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Instytucja ta powinna być stosowana jedynie w stosunku do sprawców wobec których istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna, pozwalająca przypuszczać, iż skazany będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni nowego przestępstwa. Tymczasem skazany dopuścił się kolejnych czynów zabronionych, w zasadzie tożsamy rodzajowo i popełnianych w podobny sposób, będąc już karany za te czyny i to w zaledwie kilka miesięcy po wydaniu wyroku w sprawie o sygn. akt II K 1/09. W zasadzie skazany od 2008 roku popełnił kolejno kilkanaście przestępstw. Fakty te uprawniają więc do oceny, iż skazany przejawia skłonność do zachowań sprzecznych z prawem i lekceważy obowiązujący porządek prawny, ale także, że bagatelizował możliwość zarządzenia wykonania wcześniej orzeczonej kary pozbawienia wolności (w sprawie o sygn. akt II K 623/08). Powyższe prowadzi do wniosku, że jedynie kara o charakterze izolacyjnym spełni swoje funkcje i odpowiadać będzie poczuciu sprawiedliwości. Gdyby Sąd orzekł w jednym procesie za wszystkie te czyny z pewnością wymierzono by karę bezwzględną.

Oprócz normy określającej granice kary łącznej, Sąd, przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności, za czyny, za które M. B. został prawomocnie skazany opisanymi powyżej wyrokami, miał również na względzie relacje zachodzące pomiędzy poszczególnymi prawomocnie już osądzonymi czynami, a zwłaszcza rodzaj dóbr prawnych, które one naruszały (te same rodzajowo), odległość czasową między ich popełnieniem (zbieżność czasowa) oraz krąg pokrzywdzonych, których dobra prawne tymi przestępstwami zostały naruszone (różni pokrzywdzeni). Poza tym przy wymiarze w/w kary łącznej Sąd miał również na względzie opinię sporządzoną przez Dyrektora Zakładu Karnego we W.. Związek podmiotowo-przedmiotowy nie uzasadnia zatem orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę pełnej absorpcji. Jednocześnie przyjęcie zasady kumulacji kar stanowiłoby zdaniem Sądu dolegliwość przekraczającą potrzeby resocjalizacyjne, o czym była już mowa poprzednio. Orzeczona we wskazanym wymiarze bezwzględna kara łączna pozbawienia wolności stanowi całościową ocenę zachowań skazanego M. B. i jako taka, w przekonaniu Sądu, jest właściwa oraz celowa z punktu widzenia prewencyjnego jej oddziaływania tak na osobę skazanego, jak i prewencji generalnej. Ponadto, kara ta, jako kara łączna, stanowi również, bez wątpienia, korektę kar jednostkowych zawartych w podlegających łączeniu wyrokach. Kara łączna pozbawienia wolności nie powinna być bowiem postrzegana wyłącznie jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale przede wszystkim jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy, który popełnił wiele, pozostając z sobą w realnym zbiegu przestępstw.

Mając zatem na uwadze wyżej wskazane okoliczności, Sąd, na mocy art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 89 § 1a kk w miejsce wyżej wymienionych kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego wymierzył mu **karę łączną 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności**. Podobnie jak poprzednio, przy orzekaniu wysokości kary Sąd miał na uwadze zakaz reformationis in peius (art. 443 kpk) wynikający z wniesienia apelacji na korzyść skazanego i poprzednio orzeczony wymiar kary pozbawienia wolności.

W tym miejscu komentarza wymaga jeszcze **kwestia zatarcia skazania**, a dokładnie stanowiska sądu odwoławczego odnośnie wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 15 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 85/11. Otóż nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, iż wymieniony wyrok uległ zatarciu, gdyż zgodnie z art. 4 § 1 kk, który powinien mieć tu zastosowanie, zatarcie skazania nastąpiło z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby (art. 76 § 1 kk w brzmieniu sprzed 1.07.2015 roku). Zdaniem Sądu rozstrzygającego w niniejszej sprawie **nie doszło w ogóle do zatarcia skazania tego wyroku**. Reguła wyrażona w art. 4 § 1 kk nie ma zastosowania do instytucji zatarcia skazania (analogicznie zresztą jak do instytucji przedawnienia czy warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary, tak m.in. wyrok SN w uchwale Izby Karnej z dnia 11 stycznia 1999 r., I KZP 15/98, OSNKW 1999, z. 1-2, poz. 1., Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 19 listopada 1998 r. II Akz 123/98 i II Akz 126/98, Prok. i Pr. 1999, z. 4, poz. 11, Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 29 października 2009 r., II

AKa 186/09 LEX nr 550486), gdyż jest regulacją z zakresu granic odpowiedzialności, a nie środków polityki karnej. W ocenie Sądu przepis art. 4 § 1 kk dotyczy chwili **orzekania o karze, a nie jej wykonania** (tu zatarcia). O trafności tego poglądu przekonują przede wszystkim **przepisy przejściowe**, które regulują te kwestie w wypadku zmiany ustawy. Tak też stało się w przypadku nowelizacji ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku, ustanawiającego zasadę jednoczesnego zatarcia wszystkich skazań (art. 76 § 1 kk w zw. art. 108 kk). Otóż zgodnie z art. **21 w.w ustawy** do skazań prawomocnymi wyrokami wydanymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przedmiocie **zatarcia** skazania stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, **w brzmieniu nadaną niniejszą ustawą, chyba że okres zatarcia skazania upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy**. Podobnie zresztą rzecz się ma gdyby chodziło o terminy przedawnienia. Dopóki nie nastąpi zatarcie lub przedawnienie stosujemy nowe przepisy. Na gruncie rozstrzyganego przypadku wyrok Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 15 kwietnia 2011 roku, uprawomocnił się 23 kwietnia 2011 rok, a okres próby wyznaczony tym wyrokiem to 4 lata. Koniec okresu próby i kolejne 6 miesięcy, upływały w momencie obowiązywania nowych przepisów dotyczących zatarcia skazania, co przesądza o konieczności uwzględnienia tego wyroku przy orzekaniu o wyroku łącznym.

Za nietrafne Sąd uznał także stanowisko sądu odwoławczego w odniesieniu do tych czynów, które stały się **wykroczeniami**. Otóż nie budzi wątpliwości okoliczność, iż Sąd Rejonowy w Chrzanowie w sprawie o sygn. akt II K 1152/11 zamienił karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie I wyroku z dnia 20 kwietnia 2012 roku na 30 dni aresztu, lecz słusznie ostatecznie nie umorzył postępowania wykonawczego w zakresie wykonania tej kary (postanowienie k. 318 i 337), a na co wskazywał sąd odwoławczy. Skazany M. B. nieprzerwanie od 26 listopada 2010 roku przebywa w zakładzie karnym, co po myśli art. 15 § 4 kk **wstrzymuje bieg przedawnienia**. Podobnie za błędne należało uznać w tej kwestii stanowisko sądu odwoławczego w odniesieniu do wyroku Sądu Rejonowego w Mikołowie w sprawie o sygn. akt II 64/11. Wymieniony Sąd odmówił dokonania kontrawencjonalizacji jednego z czynów, gdyż skazany odbył już karę w całości w ramach kary łącznej (nota bene kara łączna orzeczona w oparciu o zasadę pełnej kumulacji, co nie pogorszyło sytuacji skazanego). Nawet obecne przepisy **art. 2a § 5 kodeksu wykroczeń** wskazują, iż przepisów tych nie stosuje się, jeżeli ich zastosowanie **powoduje skutki mniej korzystne dla sprawcy niż stosowanie ustawy obowiązującej poprzednio**. (tu pełna absorpcja, a wprowadzanie kary 30 dni aresztu oznaczałoby faktycznie odbywanie kary jednostkowej 6 miesięcy za drugi z czynów i 30 dni aresztu). Wobec powyższego Sąd brał pod uwagę czyn orzeczony tym wyrokiem, ale fakt, iż na chwilę obecną byłby wykroczeniem miał dla Sądu znaczenie jedynie przy wymiarze kary (formalnie nie może zostać zmieniony na karę aresztu).

Na marginesie, Sąd reprezentuje stanowisko, że w wyroku łącznym nie orzeka się o tych czynach, które stały się wykroczeniami. Stąd też nie umarzano w tym zakresie postępowania co do wydania wyroku łącznego.

Sąd ustalił, iż pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 2 kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okresy odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 2 maja 2008 roku do dnia 1 grudnia 2008 roku, od dnia 8 grudnia 2008 do dnia 31 lipca 2009 roku i od dnia 26 listopada 2010 roku do dnia 4 września 2013 roku, od dnia 1 marca 2008 roku do dnia 20 marca 2008 roku oraz od dnia 3 marca 2010 roku do dnia 25 marca 2010 roku, a na poczet orzeczonej w punkcie 3 kary łącznej pozbawienia wolności odpowiednio okresy odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 4 września 2013 roku do dnia 4 września 2015 roku, od dnia 4 września 2015 roku do dnia 2 marca 2016 roku, od dnia 2 marca 2016 roku do dnia 14 września 2016 roku.

Na mocy art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii adw. T. S. kwotę 264,00 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu świadczącej na rzecz skazanego i kwotę 60,72 łotych stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności. Kwota ta uwzględniała udział obrońcy w rozprawie apelacyjnej oraz niniejszym postępowaniu sądowym (pozostałe koszty związane z poprzednimi procesami są zasądzone prawomocnym postanowieniem).

Natomiast na podstawie art. 624 § 1 kpk, Sąd zwolnił skazanego M. B. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych mając na względzie fakt pobytu skazanego w zakładzie karnym oraz wymiar wszystkich kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego.

R., dnia 26 września 2016 roku Sędzia